

ת"פ 36403/01/14 - מדינת ישראל נגד סוזאן דוויק

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 36403-01-14 מדינת ישראל נ' דוויק

בפני
כבוד השופט אביטל חן
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

סוזאן דוויק

הנאשמים

גזר דין

אחריותה של הנאשמת נקבעה, על יסוד הודאתה, בביצוע עבירה של גניבה בכך שביום 27/6/13 בשעה 12:00 בעת שעבדה בבית ספר "עופרים" בירושלים נטלה מחדר המורים מכשיר טלפון סלולרי מסוג אייפון 4S השייך לתהילה צור. בחלוף מספר ימים מכרה את מכשיר הטלפון תמורת 750 ₪.

טיעוני הצדדים לעונש

התביעה עותרת להרשעת הנאשמת, משלא הובאו ראיות לפגיעה אפשרית ממשית בעתידה, ולהשתת עונש מאסר מותנה, קנס ופיצוי לנפגעת העבירה.

מנגד, נוכח הודאת הנאשמת, החרטה שביטאה, היותה נעדרת עבר פלילי, מיקומם של מעשיה, ברף הנמוך של העבירה והפגיעה הצפויה בהעסקתה העתידית, היה ותורשע, עותר הסנגור להימנע מהרשעת הנאשמת ולהסתפק בהשתת של"צ, כפי המלצת שירות המבחן.

דין וגזירת דין

בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצעה הנאשמת, על בית המשפט להתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

בעניין **מדיניות הענישה הנוהגת** אני מפנה לפסיקה הדנה במקרים דומים למקרה שבפני:

א. ברע"פ 7528/11 **גוטליב נ' מדינת ישראל** (26.10.11), נדחתה בקשת רשות ערעור.

של נאשמת, אשר הורשעה בהתאם להודאתה בביצוע שלוש עבירות של גניבה. הנאשמת נידונה לשישה חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים. סך הכל נידונה הנאשמת ל-9 חודשי מאסר.

ב. ברע"פ 6365/13 **קליינר נ' מדינת ישראל** (23.9.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירת גניבה, כאשר גנב מכשיר טלפון סלולארי. לנאשם עבר פלילי הכולל 3 הרשעות בעבירות רכוש, מרמה ואלימות והוא נידון לעונש של 4 חודשי מאסר בפועל.

ג. ברע"פ 4973/12 **אמואל נ' מדינת ישראל** (1.7.12), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבה. הנאשם שלח ידו מעל דלפק פקידת הבנק, ולקח כסף בסך 19,100 ₪ שהונח שם ללא השגחה. לנאשם עבר פלילי קודם והוא נידון לעונש מאסר בפועל למשך שלושה חודשים ויום.

ד. בע"פ (מח' י-ם) 8182-09-11 **אבו נג'מה נ' מדינת ישראל** (14.11.11), התקבל באופן חלקי ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת גניבה. הנאשם ניסה למכור לתייר גלויות, תוך שהוא מוציא מתוך תיקו של התייר ארנק שבו כסף מזומן ומסמכים אישיים. לנאשם עבר פלילי קודם. בית משפט השלום גזר עליו 24 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה, במצטבר כן שהנאשם נדון ל-30 חודשי מאסר בפועל. בית משפט המחוזי הקל בעונשו, והוא נידון ל-21 חודשי מאסר בפועל, כלל הפעלת המאסר המותנה.

ה. בעפ"ג (מח' י-ם) 25337-07-11 **מדינת ישראל נ' אבו סביתאן** (7.9.11), גזר בית משפט השלום 6 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות גניבה, וכן הפעיל במצטבר מאסר המותנה בן 6 חודשים, בית משפט המחוזי החמיר בעונש, והשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת המאסר המותנה במצטבר. סך הכל נידון הנאשם ל-18 חודשים.

ו. בעפ"ג (מח' י-ם) 18727-03-10 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (22.4.10), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת גניבה, ונידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, ועם הפעלת מאסר מותנה, ל-11 חודשים.

ז. בת"פ (חי') **2987-11-02 מדינת ישראל נ' קוסיאקוב** (18.1.10), הורשע נאשם בביצוע עבירת גניבה מחנות, ונדון לחודשיים מאסר בפועל, ויחד עם הפעלת מאסר מותנה ל-12 חודשים.

ח. בת"פ (פ"ת) 28425-02-13 **מדינת ישראל נ' דריבין** (4.11.13), הורשע נאשם בביצוע עבירת גניבה, כאשר נטל בושם מסניף "סופר-פארם" בשווי 695.95 ₪. לחובת הנאשם עמדו שש הרשעות קודמות. הנאשם נידון לחודשיים וחצי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים, סך הכל ל-10.5 חודשי מאסר בפועל.

ט. בת"פ (ב"ש) 12309-11-10 **מדינת ישראל נ' מרדו** (29.11.10), הורשע נאשם לפי הודאתו בביצוע שלוש עבירות גניבה. הנאשם גנב בשלושה מועדים מכשירי טלפון סלולארי, ממתלוננים ששהו בבית חולים. לחובתו עבר פלילי מכביד. הנאשם נידון לשבעה חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת שני מאסרים מותנים אחד בחופף ואחד במצטבר, ובסך הכל ל-10 חודשי מאסר בפועל.

י. בת"פ (נת') 23992-11-09 **מדינת ישראל נ' אדדי** (26.1.10), הורשע נאשם בהתאם להודאתו בביצוע עבירת גניבה. הנאשם נידון ל-3 חודשי מאסר בפועל, והופעל בעניינו

מאסר מותנה למשך 6 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר. בסיכום נגזר דינו של הנאשם כאן ל-7 חודשי מאסר בפועל.

הערך המוגן בעבירה של גניבה הינו הגנה על קניינו של אדם. במקרה של גניבת מכשיר טלפון "חכם" הרי שמדובר בפגיעה בפרטיותו של בעל המכשיר, שעה שמכשירים אלו אינם משמשים רק לצרכי תקשורת אלא מהווים גורם אחסון למידע רב, לרבות מספרי טלפון שמורים, הודעות, סרטונים, תמונות, תכתובות דואר אלקטרוני, ובנוסף, משמש גישה למאגרי מידע פרטיים ועוד.

בענין זה ועל גודל הנזק הנגרם לאדם שמכשיר הטלפון הנייד שלו ניטל ממנו, אני מפנה לדברים שנאמרו מפי כב' השופטת דיאנה סלע בת"פ 20658-12-12 (מחוזי-חיפה) מדינת ישראל נגד ישראל אלמלח:

"גזילתו של טלפון סלולרי בימים אלה, ובעיקר מכשירי טלפון "חכמים", מהווה למעשה גזילה של מחשב אישי, בו מאוחסן מידע אישי רב של הקורבן, על כל הכרוך בכך. אכן, מעבר לערך הכלכלי של המכשיר עצמו, קיים ערך כלכלי ורגשי למידע העלול ליפול בידי השודד, ומעבר לצער על אובדן הזכרון, אם מדובר בספר טלפונים, בתמונות אישיות, משפחתיות או בנתונים אחרים, יש חשש כי גורמים עברייניים יעשו בנתונים אלה שימוש נוסף.

נתתי דעתי לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפיהן לא נטען לתכנון מוקדם של ביצוע העבירה. מנגד, לחומרא יש לתת את הדעת לכך שהטלפון נגנב מתוך חדר מורים, בו נהוג להותיר חפצים מתוך היכרות ואמון בין השוהים במקום לעובדה שהטלפון נמכר ולא הושב לבעליו.

בחינת הענישה הנוהגת מעלה כי במקרה של גניבה של רכוש בעל שווי נמוך נוהגים בתי המשפט להשית ענישה הנעה בין עונש שאינו כולל רכיב מאסר לבין מאסר לתקופה קצרה.

לאחר ששקלתי את מידת הפגיעה בערך המוגן, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה והפסיקה הנוהגת, אני סבור כי מתחם הענישה נע בין של"צ לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

בחינת נסיבותיה האישיות של הנאשמת, כעולה מתסקיר שירות המבחן, מעלה כי הנאשמת בת למשפחה נורמטיבית, המהווה עבורה מקור תמיכה וכוח.

הנאשמת נעדרת עבר פלילי, ללא דפוסים עברייניים, ועובדת ב-7 השנים האחרונות בחברת סיעוד בתור מטפלת בקשישה.

הנאשמת נטלה אחריות מלאה על העבירה והביע חרטה עליהם.

בענין שאלת אי הרשעתה של הנאשמת בדין, הרי שלא התקיימו התנאים לביטול ההרשעה. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תיעשה בצמצום, ובהצטבר שני גורמים: האחד, שסוג העבירה מאפשר "ויתור" על הרשעה, והשני, שיש בהרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

בפסק הדין בעניין כתב, מנה בית המשפט מספר אמות מידה לקביעה, אם להימנע מהרשעתו של נאשם לצורך הבטחת שיקומו ובהם, בין היתר, השאלה אם לחובתו עבר מכביד, אם קיים סיכון כי יחזור ויחטא בפלילים; הנסיבות בהן ביצע את העבירה; מידת הפגיעה של העבירה באחרים; יחסו של הנאשם לעבירה ומידת נכונותו להכיר בפסול במעשיו; והשפעותיה של ההרשעה על הנאשם.

במקרה שבפני, מהות העבירה, יחסה של הנאשמת לעבירה והעובדה שהינה עומדת לדין לראשונה יכולים היו לאפשר הימנעות מהרשעה, אלא שלא הובאו ראיות לנזק קונקרטי העלול להיגרם בהרשעתה. לפיכך, אני מרשיע את הנאשמת בעבירה של גניבה.

נוכח הנימוקים שהובאו לעיל, אני דן את הנאשמת לעונשים הבאים:

1. 140 שעות של"צ שיבוצעו במסגרת לשכת רווחה מזרח ירושלים, בספריית העיריה בתפקידי סידורים ואחזקה. צו השלצ יעמוד בתוקף עד ליום 1/2/16.
2. 60 ימי מאסר, וזאת על תנאי למשך 3 שנים, היה ותבצע הנאשמת עבירת גניבה.
3. הנאשמת תשלם למתלוננת פיצוי בסך 2,500 ₪. התשלום יקבע בהחלטה נפרדת.

ניתן היום, כ"ח תמוז תשע"ה, 15 יולי 2015, בהעדר הצדדים.